

ส่วนที่ ๑
ส่วนที่ ๑

เรื่องเพื่อทราบ

เรื่องที่ ๑
บันทึกข้อความ

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
รับที่ 1936
วันที่ 9 มี.ค. 2553 15.15.

คิด 4/101
19 มี.ค. 53
15.254

ส่วนราชการ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โทร 0-2280-4085 ต่อ 3333

ที่ นร 1104/ 1048 วันที่ 19 มีนาคม 2553

เรื่อง ผลการประชุมคณะกรรมการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (กพข.) ครั้งที่ 1/2553

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

จัดเข้าวาระ 23 มี.ค. 2553

ตามที่ คณะกรรมการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (กพข.) ได้มีการประชุม ครั้งที่ 1/2553 วันศุกร์ที่ 5 มีนาคม 2553 เวลา 9.30 น. ณ ห้องประชุม 301 ตึกบัญชาการ ทำเนียบรัฐบาล นั้น สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ในฐานะฝ่ายเลขานุการ ขอสรุปผลการประชุมและมติคณะกรรมการ กพข. ที่สำคัญ ดังนี้

1. ร่างกรอบการจัดทำยุทธศาสตร์การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในระยะยาว

1.1 ที่ประชุมเห็นชอบข้อเสนอกรอบการศึกษาการจัดทำยุทธศาสตร์การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในระยะยาว ดังนี้

1.1.1 วัตถุประสงค์การจัดทำ (1) ทบทวนและกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์การแข่งขันของประเทศไทยใหม่ให้สอดคล้องกับบริบทการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกประเทศ (2) ให้ได้ข้อเสนอแนะเชิงยุทธศาสตร์เกี่ยวกับทิศทางการพัฒนาปัจจัยหลักที่เกี่ยวข้องกับการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันที่เอื้อต่อการพัฒนาภาคการผลิตและบริการให้สู่ระดับสากล และ (3) ใช้เป็นกรอบในการวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่อไปในอนาคต

1.1.2 ข้อเสนอแนะกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย (ผลผลิตที่คาดว่าจะได้รับ) แบ่งออกเป็น การพัฒนาเศรษฐกิจมหภาค ประสิทธิภาพและความสามารถในการแข่งขันของสินค้าไทย ประสิทธิภาพโครงสร้างพื้นฐาน ประสิทธิภาพภาคเอกชน เทคโนโลยีและนวัตกรรม สุขภาพและสิ่งแวดล้อม คุณภาพมนุษย์ และการเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ

1.2 ที่ประชุมมีความเห็นเพิ่มเติม ดังนี้

1.2.1 ควรให้ความสำคัญต่อการพัฒนาผลิตภาพการผลิต (Productivity) ของประเทศ โดยกำหนดให้เป็นวาระแห่งชาติ พร้อมทั้งควรเน้นการปรับปรุงการบริหารจัดการภายในองค์กร (Internal Improvement) ซึ่งจะช่วยผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ให้สามารถปรับตัวและสามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงทั้งจาก

การเปิดเสรีการค้าและการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยเฉพาะในกลุ่มผู้ประกอบการ SMEs ของไทยที่เคยชินกับการค้าภายในประเทศเท่านั้น จะได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้เป็นอย่างมาก

- 1.2.2 การพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ควรคำนึงถึงศักยภาพของแต่ละพื้นที่ของประเทศ โดยควรนำแนวคิดการพัฒนาคลัสเตอร์พื้นที่ในลักษณะของกลุ่มจังหวัด และเชื่อมโยงธุรกิจตลอดห่วงโซ่มูลค่า ดังเช่นตัวอย่างของการแบ่งกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูงในประเทศที่มี 8 กลุ่ม
 - 1.2.3 กรอบเวลาการดำเนินงานควรมีความชัดเจน โดยคำนึงถึงปัจจัยสำคัญๆ เช่น การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การเปิดเสรีในกรอบความตกลงต่างๆ และการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555
 - 1.2.4 การติดตามการพัฒนาประเทศควรกำกับดูแลใน 3 ดัชนีหลัก ประกอบด้วย (1) ดัชนีวัดความก้าวหน้าชี้แท้จริงของประเทศ (National Progress Index) ซึ่ง สศช. ดำเนินการร่วมกับสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) (2) ดัชนีอยู่ดีมีสุข และ (3) ดัชนีวัดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
 - 1.2.5 ยุทธศาสตร์การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในระยะยาว ควรคำนึงถึงประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องต่างๆ ดังนี้ (1) การสร้างสรรค์คุณค่าและมูลค่าให้แก่สินค้าและบริการ (Value Creation) โดยการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในกระบวนการผลิตและการดำเนินธุรกิจ (2) การรวมกลุ่มวิสาหกิจในรูปแบบคลัสเตอร์ (3) การดำเนินการเชิงรุกในเวทีโลก เพื่อให้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรี (4) การพัฒนาและสร้างปัจจัยที่เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจของภาคเอกชน เช่น กฎ ระเบียบ เป็นต้น และ (5) การพัฒนาบุคลากรให้สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตและบริการ
 - 1.3 มอบหมายให้ สศช. ติดตามข้อมูลและผลการดำเนินการแก้ไขปัญหาด้านความสามารถในการแข่งขันจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และรายงานให้คณะกรรมการ กพข. ทราบ
 - 1.4 ให้นำความเห็นของที่ประชุมไปประกอบการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในระยะยาว และรายงานความก้าวหน้าต่อคณะกรรมการ กพข. ภายใน 3 เดือน
2. **ลำดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย ปี 2552**
- ที่ประชุมรับทราบรายงานผลการศึกษาศถานภาพความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยปี 2552 ดังนี้
- 2.1 WEF ได้ประกาศผลการจัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันปี 2552 เมื่อ 8 กันยายน 2552 และจัดอันดับของประเทศไทยลดลง 2 อันดับ จากอันดับที่ 34 ในปี 2551 ลงมาเป็นอันดับที่ 36 ในปี 2552

- 2.2 IMD ได้ประกาศตัวเลขอันดับความสามารถของการแข่งขันปี 2552 เมื่อ 20 พฤษภาคม 2552 โดยได้จัดอันดับให้ไทยดีขึ้น 1 อันดับ จากอันดับ 27 ในปี 2551 ขึ้นมาเป็นอันดับ 26 ในปี 2552
- 2.3 ผลการวิเคราะห์อันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยโดยใช้ข้อมูลของ WEF และ IMD พบว่า จุดแข็ง ประกอบด้วย การดูแลและรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉพาะในด้านระดับราคาและการจ้างงาน ส่งผลให้ต้นทุนในการประกอบธุรกิจ ค่าแรงงาน ตลอดจนค่าครองชีพของประชาชนอยู่ในเกณฑ์ต่ำและสามารถแข่งขันได้กับต่างประเทศ ในขณะที่ จุดอ่อน ประกอบด้วย ผลกระทบการผลิตรวมทักษะ ความพร้อมทางเทคโนโลยี การลงทุนในการวิจัยพัฒนา และนวัตกรรม ตลอดจนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร อยู่ในระดับต่ำ ซึ่งส่งผลให้ความสามารถในการหารายได้ การออม และการลงทุนของประชาชนและภาคธุรกิจอยู่ในระดับต่ำ
- 2.4 ที่ประชุมมีความเห็นเพิ่มเติมว่า ผลการสำรวจของ IMD และ WEF จะประกาศเป็นประจำทุกปี อย่างไรก็ตามก็ดี รัฐบาลมีกลไกขับเคลื่อนการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ซึ่งสามารถเชื่อมโยงกับผลการสำรวจดังกล่าว ประกอบด้วย (1) แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 โดยจะดำเนินการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ (ประปา ถนน และอื่นๆ) รวมทั้งเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ซึ่งจะเป็นปัจจัยขับเคลื่อนเศรษฐกิจใหม่ และ (2) คณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ (กรอ.) ซึ่งเป็นความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ ทั้งนี้ ในการดำเนินงานควรมีการตั้งเป้าหมายพร้อมกรอบเวลาให้ชัดเจน เพื่อติดตามการเปลี่ยนแปลงที่เห็นเป็นรูปธรรม

3. ดัชนีชี้วัดความสามารถในการแข่งขันด้านโลจิสติกส์ของประเทศไทย

ที่ประชุมรับทราบรายงานดัชนีชี้วัดความสามารถในการแข่งขันด้านโลจิสติกส์ของประเทศไทย ดังนี้

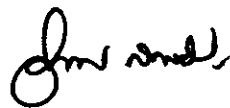
- 3.1 ในปี 2553 ธนาคารโลกจัดอันดับดัชนีความสามารถในการแข่งขันด้านโลจิสติกส์ของธนาคารโลก โดยให้ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 35 จาก 155 ประเทศทั่วโลก ซึ่งลดลงจากอันดับที่ 31 ในปี 2550 โดยเกณฑ์ชี้วัดจำนวน 4 ตัว ระบุว่าประเทศไทยมีคะแนนลดลงหรือเท่าเดิม ได้แก่ ความตรงต่อเวลาของบริการ สมรรถนะผู้ให้บริการโลจิสติกส์ภายในประเทศ วิธีการศุลกากร และระบบโครงสร้างพื้นฐาน ตามลำดับ
- 3.2 สศข. พบว่า ในปี 2551 ต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศไทยมีมูลค่ารวมประมาณ 1.7 ล้านล้านบาท หรือคิดเป็นสัดส่วนเท่ากับร้อยละ 18.6 ของ GDP แม้ว่าต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศไทยจะลดลงเป็นปีที่สองติดต่อกันตั้งแต่ปี 2549 เป็นต้นมา แต่สัดส่วนต้นทุนโลจิสติกส์ต่อ GDP ยังเคลื่อนไหวอยู่ระหว่างร้อยละ 17.0-19.0 ซึ่งยังคงอยู่ในระดับสูงเมื่อเปรียบเทียบกับต้นทุนโลจิสติกส์ต่อ GDP ของประเทศที่พัฒนาแล้ว ที่อยู่ในช่วงร้อยละ

8.0-10.0 เช่น ญี่ปุ่น ร้อยละ 8.3 ต่อ GDP (ปี 2545) และ สหรัฐอเมริกา ร้อยละ 9.4 ต่อ GDP (ปี 2551)

3.3 ที่ประชุมมีความเห็นเพิ่มเติม ดังนี้

- 3.3.1 ประเทศไทยสามารถปรับปรุงประสิทธิภาพการแข่งขันด้านโลจิสติกส์ได้อีกมาก และดำเนินการได้ทันที อาทิ ปรับปรุงกฎ ระเบียบ และการปรับปรุงระบบบริหารจัดการภายในขององค์กร โดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยศึกษาจากตัวอย่างที่ดี (เช่น การบริหารสินค้าคงคลัง เป็นต้น) ซึ่งภาคเอกชนสามารถดำเนินการได้ทันที
- 3.3.2 ในช่วงที่ผ่านมารัฐบาลได้ดำเนินการลงทุนเพื่อปรับปรุงระบบโลจิสติกส์ของประเทศ โดยเฉพาะด้านการขนส่งทางราง โดยขณะนี้การก่อสร้างรถไฟทางคู่ในเส้นทางจากฉะเชิงเทรา – ศรีราชา – แหลมฉบัง จะแล้วเสร็จในปี 2554 ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการลดการใช้พลังงานและลดค่าใช้จ่ายขนส่งสินค้าของผู้ประกอบการจาก ICD ลาดกระบัง – ท่าเรือแหลมฉบัง ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 3.3.3 ควรมีการจัดอันดับความสำคัญของแผนงาน/โครงการที่ควรเร่งรัด มีการกำหนดกรอบระยะเวลาดำเนินการที่ชัดเจน รวมทั้งกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องดำเนินการ โดยคณะกรรมการ กพข. ทำหน้าที่กำกับดูแลการดำเนินการเป็นระยะๆ เพื่อให้บังเกิดผลในทางปฏิบัติ พร้อมทั้งกำหนดนโยบายและแนวทางการดำเนินงานที่เป็นรูปธรรม
- 3.3.4 ความต้องการสินค้าเกษตรในตลาดโลกเพิ่มขึ้นอย่างมาก เพราะปริมาณประชากรโลกที่เติบโตอย่างรวดเร็ว ในการนี้การขนส่งโดยระบบรางจะเป็นวิธีขนส่งที่มีประสิทธิภาพสูงสุดและจะเป็นประโยชน์ต่อสินค้าเกษตรของไทย ซึ่งหากจะพัฒนาระบบรางให้มีประสิทธิภาพ จำเป็นจะต้องเริ่มจากการปรับปรุงระบบบริหารจัดการองค์กรของการรถไฟแห่งประเทศไทยให้ชัดเจน รวมทั้งเร่งพัฒนาระบบการตรวจสอบสินค้าข้ามแดน ณ จุดเดียวร่วมกัน (Single Stop Inspection) และศูนย์การให้บริการ ณ จุดเดียว (National Single Window System) โดยเฉพาะการบูรณาการระบบงานรับรองและออกใบอนุญาตการนำเข้าส่งออกของสินค้าเกษตรที่สำคัญ เช่น พืชผล ไม้ ปศุสัตว์ เป็นต้น
- 3.3.5 ในการพิจารณาดำเนินทุนโลจิสติกส์โดยใช้สัดส่วนค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับโลจิสติกส์ต่อ GDP เปรียบเทียบกับต่างประเทศ ควรจะต้องพิจารณาลักษณะและประเภทของสินค้าที่มีมูลค่าแตกต่างกัน ซึ่งหากสินค้ามีมูลค่าสูงหรือหากฐาน GDP มีค่าสูง ก็จะทำให้สัดส่วนดังกล่าวลดลง และอาจจะไม่ได้สะท้อนต้นทุนโลจิสติกส์ที่แท้จริง ดังนั้น จึงควรระมัดระวังการใช้ตัวเลขดังกล่าว และควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบขนส่งที่สามารถช่วยให้ประหยัดต้นทุนโลจิสติกส์ของสินค้าแต่ละประเภท

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำกราบเรียนนายกรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาอนุมัตินำเสนอคณะรัฐมนตรี
เพื่อทราบผลการประชุมคณะกรรมการ กพช. ครั้งที่ 1/2553 ต่อไปด้วย จะขอบคุณยิ่ง

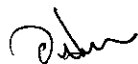
(นายอำพน กิตติอำพน)

เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

กรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

อนุมัติ

(นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ)

นายกรัฐมนตรี

๒๓ มี.ค. ๕๓

ทอ 1

(สอ) ได้นำเสนอคณะรัฐมนตรี

เมื่อวันที่ 23 ส.ค. 2553 ลงมติว่า
ทราบ

กราบเรียน นรม.

เห็นควรอนุมัติให้เสนอ ครม. เป็นวาระ

ทราบจร ในวันที่ ๒๓ มี.ค. ๕๓

(นายสุรชัย ภูประเสริฐ)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ร.๐๕๐๖/๗๐๙/๓๐๒๒ ส.ค.๕๓

กราบเรียน นรม.

เลข-สศช. กรรมการและเลขานุการ กก. พัฒนาขีดความสามารถ
ในการแข่งขันของประเทศ ขอให้ นำเรื่อง ผลการประชุม
คณะกรรมการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
(กพช.) ครั้งที่ ๑/๒๕๕๓ เสนอ ครม. ทราบ

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติให้นำเรื่องนี้
เสนอ ครม. ทราบ ตามที่ เลข-สศช. กรรมการและเลขานุการ
กก. พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศเสนอ

(นายสุรชัย ภูประเสริฐ)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี